

Onnellinen murrosikäinen

Aapo ja Joonas 5b

Heräsin aamulla herätyskellon pirinään. Huoneeni oli pimeä ja sotkuinen. En olisi jaksanut nousta ylös ja lähteä kouluun kiusaajien riepotelevaksi. Kun poljin kouluun serkkuni vanhalla polkupyörällä, onnistuin ensimmäistä kertaa väistämään kiusaajien kaatoyrityksen. Minua oli ruvettu kiusaamaan siitä lähtien kun, paras kaverini Toni muutti isänsä mukana Kanadaan. Koulun piha oli vielä aika autio koska kello oli vasta 7:45. Päätin mennä suoraan sisään vaikka se oli kielletty. Kun kävelin käytävällä kuulin kuinka joku tai jotkut seurasivat minua. Kiihdytin vauhtiani ja yhtäkkiä rehtori ilmestyi eteeni ja törmäsin päistikkää häneen. Mitä sinä täällä teet!? Rehtori huusi sillä häneenkin oli ilmeisesti sattunut. "Olen menossa vessaan" sanoin ääni väristen. Mutta säännöt on sovittu eikä sisään tulla ennen kellon soittoa. Nyt menet pihalle, onko selvä? Saat tästä varoituksen rehtori huusi vielä perääni ennen kuin suljin koulun oven. Pihalla kolme kasi luokkalaista nauroi heidän räkä nauruaan, olisin halunnut painua maan alle. Luokassa opettaja puhui rehtorin kanssa ja kuulin miten opettaja lupautui laittamaan viestiä vanhemmilleni. Ensimmäinen tunti oli oli biologiaa. Kävimme läpi vielä murrosikään liittyvistä tapahtumista viimeisiä. Tunnin loppuksi opettaja sanoi murrosikä alkaa kun on sen aika. Minulla ei kyllä ollut murrosiän alkamisen merkkejäkään.

Seuraavana päivänä säikähdin hirveästi. Minun naamassani oli finni! Olin innoissani mutta samalla harmissani. Finni oli merkki murrosiän alkamisesta, mutta samalla kiusaajat saivat taas yhden syyh kiusata minua. Olin taas koulun pihassa puoli tuntia liian aikaisin. Pihalle saapui muita oppilaita eikä kukaan kiinnittänyt mitään huomiota. Sitteen pihaan saapui mopojengi ja ne alkoivat huudella heti minulle kuinka pieni ja heiveröinen olin, mutta olin tottunut tällaisiin tyyppeihin ja lähdin vain pois. Olin menossa kotiin kun puhelimeni soi. Äiti soitti minulle ja kertoi että ystävältäni Tonilta oli tullut kirje. Kun kuulin tämän pinkkaisin juoksuun. Kotiin tullessani potkaisin kengät nurkkaan ja nappasin kirjeen äidiltäni. Siinä luki näin: Hei Daniel! Olen tulossa neljän päivän päästä takaisin suomeen, sillä isä sai nyt suomesta töitä! Toivottavasti sinulla on ollut hauskaa. Minulla ainakin on ollut. En malta odottaa palaamistani suomeen. Terveisin Toni. Huudahdin riemusta! Toni on aina ollut kiusaamista vastaan ja hän voisi auttaa minua lannistamaan kiusaajat. Seuraavana aamuna minua huimasi hirveästi. Kerroin äidille ja hän sanoi että se voi johtua kasvupyrähdyksestä. Toivon että se johtuukin siitä, koska haluan että minulla alkaa murrosikä. Oli torstai ja seuraavana päivänä Toni tulisi ja olin siksi innoissani. Koulussa en jaksanut keskittyä. Viimeisellä tunnilla kiusaajat olivat taas odottamassa minua. He huutelivat taas minulle. He huusivat, että painu hiiteen läski ja muuta vastaavaa. En välittänyt huutelioista vaan ajattelin, että huomenna tämä kaikki loppui.

Kiusaajajengi

Heräsin Aamulla hiestä märkänä koska olin nähnyt painajaista jossa Tonin lentokone tippuu. Sitten muistin että Tänään Toni tulisikin ja olimme luvanneet hakea hänet ja hänen isänsä lentokentältä. Puin vaatteet päälle ja lähdin alakertaan. Äiti oli jo valmiina ja hoputti minua syömään nopeasti aamupalan. Autossa laitoin kuulokkeet korviin ja yritin nukkua.

Lentokentällä oli jo paljon väkeä vaikka kello oli 8:02. Lento oli viisi minuuttia myöhässä mutta sen olisi silti pitänyt tulla jo. Aloin jo huolestua kunnes kuulin tutun äänen. "Daniel"! Joku huusi minua kun käännyn katsomaan. Toni juoksi matkatavaroiden kanssa tuttu hymy kasvoillaan. Hengästyneenä hän jätti tavarat maahan ja syöksyi halaamaan minua. Kannoimme tavarat autoon ja lähdimme ajamaan meille, koska Toni tulisi meille yökylään. Toni kertoi koko matkan reissustaan ja meille tullessamme kannoimme tavarat huoneeseen. Juuri ennen nukkumaanmenoa Toni totesi: Huomenna loppuu tuo kiusaaminen. Totesin että niin loppuu ja aloimme nukkumaan. Seuraavana aamuna tulimme autiolle koulun pihalle. Kello oli 7:00. Päätimme "väijyttää" kiusaajat. Yleensä he tulevat juuri ajoissa kouluun prätkillään. Odotimme ja söimme kesken jäänyttä aamupalaamme. Lopulta kiusaajat saapuivat mutta ihme kyllä he vain kävelivät kellon soidessa sisään ja olivat kuin eivät olisi huomanneet meitä. Mekin menimme sisälle.

Lopulta koulu loppui. Päivä oli yllättävän mukava, kun kiusaajat eivät kiusanneet. Olimme lähdössä kotiin, kun Toni ilmoitti käyvänsä vielä vessassa. Silloin kiusaajat iskivät. He nousivat mopoja selästä ja kävelivät minua kohti. Ensimmäinen tuli ja löi minua nyrkillä vatsaan. Haukoin henkeä ja kaaduin maahan. Toinen kumartui alas ja vaati rahojani. Kun sanoin että minulla ei ollut rahaa mukana (mikä oli totta) hän potkaisi minua mahaan. Kiusaajat yrittivät sinnikkäästi löytää rahojani, kun Toni tuli ulos. Hän syöksyi raivoisasti kiusaajien kimppuun. Edes kaksi vuotta vanhemmilla ei ollut mitään mahdollisuutta Tonia vastaan, sen jälkeen kun Toni oli nähnyt heidän hakkaavan minua. Nousin ylös ja ryhdyin auttamaan Tonia. Pitkän ja uuvuttavan taiston jälkeen lopulta voitimme. Toni kääntyi minua kohti ja sanoi: Onko nuo kiusanneet sinua siitä asti, kun lähdin lomalle? Nyökkäsin itku kurkussa myöntävästi. Toni lupasi antaa kymmenen kertaa kovemman käsittelyn kiusaajille, jos he uskaltaisivat enää ikinä hipaistakkaan minua. Lähdimme tyytyväisenä kotia kohti. Viimeinkin olin vapaa kiusaajien vallasta! Vihdoinkin olin oikeasti onnellinen murrosikäinen.

Tekijät: Joonas ja Aapo

